

19 Σεπτεμβρίου 1989

(ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.Δ.)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5097).

Ποινή — Απόρριψη αντικειμένων σε δημόσιο χώρο κατά παράβαση του άρθρου 374 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Η προβλεπόμενη ποινή £25 (Άρθρο 4 Ν. 166/87) — Επιβολή του maximum ποινής — Σε παρατήρηση συμπολίτιδάς του για την πράξη του να πετάξει σε δημόσιο δρόμο χάρτη υγείας, ο εφεσείων αδιαφόρησε και πέταξε και άλλα αντικείμενα — Απόρριψη εφέσεως. 5

Τα γεγονότα της υποθέσεως αυτής έχουν σκιαγραφηθεί ικανοποιητικά στην πιο πάνω περιληπτική σημείωση.

Η έφεση απορρίπτεται. 10

Έφεση κατά της ποινής.

Έφεση από τον Ανδρέα Ιωάννου που καταδικάστηκε στις 21 Ιανουαρίου, 1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 39893/88) για την κατηγορία απόρριψης αντικειμένων σε δημόσιο χώρο κατά παράβαση του άρθρου 374(δ) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και στον οποίο επέβλήθη από τον Επ. Δικ. Κραμβή, πρόστιμο £25.-. 15

Ο εφεσείων παρουσιάσθη αυτοπροσώπως.

Α. Μ. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, 20
για την εφεσίβλητη.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι ομόφωνη.

Ο Ανδρέας Ιωάννου εφεσιβάλλει την ποινή που του επιβλήθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας - πρόστιμο £25 - για την απόρριψη αντικειμένων σε δημόσιο χώρο, συγκεκριμένα χάρτη υγείας, κατά παράβαση του άρθρου 5 374(δ) του Ποινικού Κώδικα. Τα θλιβερά γεγονότα της υπόθεσης συνοψίζονται ως εξής:

Ο Ανδρέας Ιωάννου οδηγούσε το όχημά του κατά μήκος της Λεωφόρου Γρίβα Διγενή στη Λευκωσία. Σε κάποιο στάδιο της διαδρομής σκούπισε τη μύτη του με χάρτη υγείας τον οποίο έριξε στον δρόμο. Η πράξη του ενόχλησε την παραπονουμένη, που ακολουθούσε τον εφεσείοντα με το δικό της αυτοκίνητο. Τον προσέγγισε και διαμαρτυρήθηκε για τη συμπεριφορά του. Είναι πρόδηλο ότι η πράξη του εφεσείοντα έθιξε την ευαισθησία της παραπονούμενης για την προστασία της καθαριότητας στους δημόσιους χώρους. Ο Ιωάννου, όχι μόνο δεν έδειξε οποιαδήποτε μεταμέλεια για την πράξη του, αλλά συνέχισε να ρυπαίνει το δρόμο με την απόρριψη και άλλων τεμαχίων χάρτη υγείας, επιδεικνύοντας παντελή αδιαφορία τόσο για τα αισθήματα της συμπολίτιδάς του όσο και για την καθαριότητα στους δημόσιους χώρους.

Μετά από έρευνα, διαπιστώσαμε ότι το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπει ο νόμος για παράβαση των διατάξεων του άρθρου 374(δ) του Ποινικού Κώδικα - Κεφ. 154, είναι πρόστιμο £25 και όχι £125, όπως αρχικά εισηγήθηκε ο κ. Αγγελίδης. Με τον Περί Αυξήσεως των Χρηματικών Ποινών (Ωρισμένοι Νομοθετικά Διατάξεις) Νόμον του 1974 (Ν 4/74), η ποινή για παράβαση των διατάξεων του άρθρου 374 του Κεφαλαίου 154, καθορίστηκε σε £25.--. Με τον ίδιο νόμο καταργήθηκαν τα άρθρα 4 και 5, και ο πίνακας του Περί Ποινικού Κώδικος (Τροποποιητικός) Νόμου του 1972, με τον οποίο προβλεπόταν πρόστιμο £50 ως το ανώτατο όριο ποινής για παραβάσεις του άρθρου 374. Ο Περί Αυξήσεως των Χρηματικών Ποινών Νόμος του 1987 κατήργησε με το εδάφιο 1 του άρθρου 5 το Νόμο 4/74 ενώ στο εδάφιο 2 του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι εφαρμόζονται οι διατάξεις του Νόμου 166/87 «ως εάν αι χρηματικάί ποινάί να μην είχαν αυξηθή διά του ως είρηται νόμου». Συνεπώς τυγχάνουν εφαρμογής οι ποινές του άρθρου 4 του ίδιου νόμου (Ν 166/87) με τον οποίο επανεισάγονται οι διατάξεις του Νόμου 4/74 σχετικά με αυξήσεις ποινών σε αδικήματα για τα οποία

δεν προβλέπεται ποινή φυλάκισης. Διαφορετικό είναι το αποτέλεσμα του Νόμου 166/87 αναφορικά με αδικήματα για τα οποία προβλέπεται, πρόσθετα προς χρηματική ποινή, και ποινή φυλάκισης.

Μετά τις υποδείξεις του Δικαστηρίου ο κ. Αγγελίδης τροποποίησε την αρχική του εκτίμηση ως προς τις επιπτώσεις του Ν 166/87, και συμφώνησε ότι το ανώτατο όριο ποινής για το αδίκημα που διέπραξε ο εφεσείων είναι πρόστιμο £25.--. 5

Η ποινή η οποία προβλέπεται για την απόρριψη αντικειμένων σε δημόσιους χώρους κρίνεται καταφανώς ανεπαρκής αναλογιζόμενοι τις συνέπειες της πράξης στο κοινωνικό σύνολο και τη διακηρυγμένη επιδίωξη της κυπριακής κοινωνίας για περιφρούρηση του περιβάλλοντος από κάθε μορφής ρύπανση. 10 15

Υποβάλλεται συνεπώς εισήγηση για τη χωρίς καθυστέρηση δραστική αύξηση της ποινής για το αδίκημα που προβλέπεται στο άρθρο 374(δ), ανάλογη με τη σημασία που αποδίδεται στην τήρηση της καθαριότητας στους δημόσιους χώρους. Η προστασία των δημόσιων χώρων από τη ρύπανση, και του περιβάλλοντος γενικότερα, είναι ύψιστης σημασίας για το κοινό καλό. Η καθαριότητα στους δημόσιους χώρους συναρτάται άμεσα με την ποιότητα της ζωής και καθρεφτίζει το επίπεδο του πολιτισμού μας. 20 25

Ο εφεσείων ζήτησε από το Δικαστήριο να μειώσει την ποινή που του επιβλήθηκε λαμβάνοντας υπόψη τις προσωπικές του περιστάσεις και ειδικότερα τις περιορισμένες οικονομικές του δυνατότητες. Επικαλέσθηκε επίσης την έλλειψη οποιασδήποτε προηγούμενης καταδίκης για παρόμοιας φύσης αδίκημα προς ενίσχυση του αιτήματός του για μετριασμό της ποινής που του είχε επιβληθεί. 30

Δε μπορεί να παραγνωρίσουμε τις αρνητικές αντιδράσεις του εφεσείοντα στην παρατήρηση που του έγινε από συμπολίτιδά του, την ηθελημένη αδιαφορία του για την καθαριότητα στο δρόμο, και τη διάθεσή του να αντιστρατευθεί το νόμο. 35

Είναι φανερό ότι η εκστρατεία που έχει από πολύ χρόνο αναληφθεί για την προστασία του περιβάλλοντος, δεν είχε καμιά απήχηση στην περίπτωση του εφεσείοντα. Διαφορε- 40

τική θα ήταν ίσως η αντιμετώπιση από το πρωτόδικο δικαστήριο της πράξης του αν έδειχνε μεταμέλεια. Κάτω από αυτές τις συνθήκες η παρέμβασή μας στην ποινή που του έχει επιβληθεί δε δικαιολογείται.

- 5 Καταλήγοντας, θέλουμε να υποδείξουμε ότι η περιφρούρηση της καθαριότητας στους δημόσιους χώρους, και η προστασία του περιβάλλοντος, πρέπει να αποτελούν πρωταρχική μέριμνα όλων των πολιτών. Δε μπορεί παρά να επαινέσουμε τη στάση της παραπονούμενης και το ενδιαφέρον της για την προστασία του περιβάλλοντος.

Η Έφεση απορρίπτεται.